

magis in eam inclinor sententiam, falsam esse in libris manuscriptis divisionem et pares esse versus *a* et *d*, tractis ad postremum versum verbis इह विलस । tum bene se habet scriptura distichi 21. evulgata. Cf. Add.

d. De concinentia versuum.

Concinentiam legitimam eam appello, quae per totum quoddam canticum eisdem sedibus recurrit, et initium syllabae, a qua concinentia incipit, variat. Mediis versibus interdum ea invenitur et longiores versus in partes quasdam dividit; mediam concinentiam regularem eam appellare possis. Ab utraque distinguenda est tum *allitteratio*, cuius amantissimus est Jayadêvas, sine ulla iusta lege tamen ea usus, ut dist. I. 2. *a. b.* च- चि- चा, dist. XI, 23. सा- स सा- ससा et sexcenta exempla alia, tum concinentia aliis metris, quam canticorum, adaptata, ut quae I. dist. 2. II. d. 1. intercedit inter hemist. *a.* et *b.*, *c.* et *d.* quae I. d. 16. caesuras cuiusvis versus comitatur, quae II. d. 10. medium versum secatur, aliisque modis variatur, ut III, 1. IV, 1. VI, 1. IX, 1. etc. Haec enim ex exuberante quasi quadam versificandi facultate procedit, legesque nullas agnoscit. A metris vere Sanscriticis praeterea aliena est; orsa est haud dubie in linguis vulgaribus, indeque in Sanscritam irrepserit; intime contra coniuncta est cum metrorum genere, quod in canticis Jayadêvae usurpatur et per totam Prâcriticam poesin regnat.

I. *Legitimae concinentiae finalis* haec sunt exempla: *a. spondaica*: cantic. 1. वेदं- वेदं । पृष्ठे । -रिष्ठे । etc. quae alternat cum anapaestica dist. 9. वामन । पावन । Dhruvapada huius cant. concinentia caret. Tum cant. 3. -मीरे- तीरे etc. et in Dhruvapada सन्ते । रन्ते । Imperfecta est dist. 28. in विलापे- कलापे । Tum 4. in Udgrâha: माली- शाली । etc. imperfectae concinentiae exempla sunt: सरागं- मरागं । कूले- दुकूले । Cant. 5. *a. b. c. d.* ubi imperfecta est conc. in सहस्रं- तमिहं । शमयन्तं- रमयन्तं । -पुत्रपं- नुत्रपं । dist. 5. 8. 9. Cant. 6. *a. b.* partim perfectam conc. spond. praebet (यानं- पानं etc. d. 13. 14. 15. 16. 17. 18. et in Dhruvap.) partim spondaeo exeuntem: वसन्तं- हसन्तं । 11. नुकूलं- दुकूलं । 12. quod ideo enoto, quia aperte hisce exemplis demonstratur, extendi hanc concinentiam ultra pedem versus ultimum, ubi imperfecta sit ipsa spondaica. Occurrit praeterea haec concinentia cant. 8. *a. b. c. d.* 9. *a. b.* 11. *a. b.*